

بررسی میزان درماندگی اخلاقی پرستاران شاغل در مراکز آموزشی -

درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در سال ۱۳۹۲

عباس عباسزاده^۱

فریبا برهانی^۲

محمدجواد حسین آبادی^۳

عرفان قاسمی^۴

نادره نادری روش^۵

چکیده

درماندگی اخلاقی^۱ پدیده‌ای شایع در حرفه پرستاری می‌باشد که می‌تواند سبب تعارض در زمینه مراقبت و رویارویی با بیمار و ارائه مراقبت با کیفیت شود که همین موضوع می‌تواند در روند دستیابی به اهداف سیستم مراقبتی مداخله ایجاد کرده و در نهایت بر الگوی سلامتی جامعه نیز تأثیرات سویی داشته باشد. در این مطالعه توصیفی، ۱۵۳ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان‌های آموزشی منتخب دانشگاه علوم پزشکی

۱. استاد، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲. استادیار، گروه اخلاق پرستاری، مرکز تحقیقات اخلاق و حقوق پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. (نویسنده مسؤول)
Email: J.Hoseinabadi@gmail.com

۴. دانشجوی دکتری آمار زیستی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۵. دانشجوی دکتری پرستاری، مربی، گروه داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

نوع مقاله: پژوهشی تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۳/۱۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۶/۶

شهید بهشتی، به روش سرشماری مورد بررسی قرار گرفته‌اند. جهت بررسی داده‌ها از پرسشنامه اطلاعات فردی و پرسشنامه استاندارد درماندگی اخلاقی کورلی استفاده شده است. پایایی پرسشنامه از طریق ضریب همبستگی درون رده‌ای مورد بررسی قرار گرفته، که برابر با ۰/۸۸ بوده است. همچنین جهت تعیین ثبات درونی ابزار از ضریب الفای کرونباخ استفاده شده که برابر $\alpha=0/87$ بوده است. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمره درماندگی اخلاقی پرستاران $44/8 \pm 16/6$ بوده است که نشان‌دهنده سطح متوسط درماندگی اخلاقی می‌باشد. با توجه به پیامدهای درماندگی اخلاقی در پرستاران، آشنایی بیشتر با این پدیده و ارائه راهکارهایی برای مقابله با آن ضروری به نظر می‌رسد.

واژگان کلیدی

درماندگی اخلاقی، پرستاران، اخلاق در حرفه پرستاری